

КНИГИ

“Шестото измиране“ на
Елизабет Колбърт

Издателство „Изток-Запад“

Нашумялата напоследък по света тема за шестото измиране е разгледана обстойно от американската журналистка Елизабет Колбърт в изключителната книга „Шестото измиране“ (с подзаглавие „Неестествена история“).

Колбърт проследява историята на

Шестото – може би фатално за хората – измиране, за което виновник е не друг, а самият *Homo sapiens*. Авторката разказва за редица видове, безвъзвратно изчезнали от лицето на Земята (американският мастодонт, безкрилата гагарка, амонитът, изчезнал заедно с динозаврите в края на креда и др.); началото на криволичещата история на тази история е положено с труда на френския естествоизпитател Жорж Кювие. Фактите от миналото се допълват и от факти от настоящето: все по-фрагментираната амазонска дъждовна гора, бързо затоплящите се склонове на Андите, външните участъци на Големия бариерен риф...

Достоверността на написаното е гарантирана: Колбърт се е включила в експедиции и е посетила изследователските станции на дестинациите, за които пише. Не е необходимо да посетим обаче тези критични точки, за да се убедим в истинността на написаното от нея. Тя дори отделя глава, в която описва измиране, случващо се съвсем буквално в собствения ѝ заден двор, а може би и в нашите домове...

В предговора на книгата Колбърт сочи: „Измирането по принцип е зловеща тема, а масовото измиране е в пъти

по-страховита. То също е и увлекателна тема. В следващите страници ще се опитам да ви предам и двете усещания: възхитата да научаваш подробности и в същото време ужасът от наученото. Надеждата ми е читателите на тази книга да я затворят, оценили както трябва наистина изумителния момент, в който ни се е паднало да живеем.“

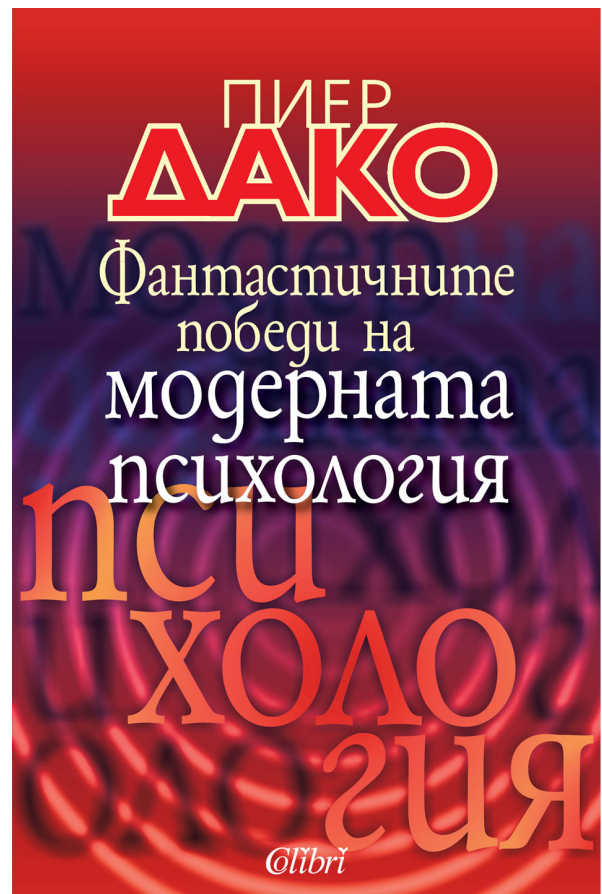
„Шестото измиране“ е определена за една от 10-те най-добри книги за 2015 г. в класация на „Ню Йорк Таймс“. За нея Елизабет Колбърт бе отличена с престижната награда „Пулицър“ в сферата на документалната литература преди месец.

Уан Трий Айлънд и обкръжаващият го риф, гледани от въздуха

Фантастичните победи на модерната психология на Пиер Дако

Издателство „Colibri“

На 8 юни излиза от печат второ издание на едно от най-търсените заглавия на Пиер Дако - „Фантастичните победи на модерната психология“.

„Фантастичните победи на модерната психология“ (превод: Росица Ташева, Румяна Маркова, 656 стр., цена: 18

лв.) ще ви поведе в дебрите на психиката с ум и сърце, без да ви натрапва готови формули и правила. „Дълбоко в душата си хората са еднакви“, настоява авторът. Несъзнаваното у папуаса е почти същото както у европейца, а това звучи доста успокоително в тези времена на разпадащи се човешки контакти. Целта на книгата е да запознае читателя с всички основни понятия в областта на психологията, но и да облекчи постигането на мъдрост и равновесие. Благодарение на „Фантастичните победи на модерната психология“ смисълът на думи и изрази като „депресия“, „хистерия“, „абулия“, „детска невроза“ и причините за редица заболявания са достигнали до стотици хиляди европейци.

Пиер Дако е белгийски учен, психиатър с богат клиничен опит и талантлив популяризатор. Автор е на множество произведения, предназначени за професионалисти и широк кръг читатели, от които най-известни са „Фантастичните победи на модерната психология“ и „Триумфът на психоанализата“. До смъртта си през 1992 г. Пиер Дако е член на Международния институт по психотерапия в Женева и на Международната фондация по аналитична психология.

Наследникът от Калкута на
Роберт Щилмарк

Издателство „Изток-Запад“

Роденият в царска Москва Роберт Щилмарк (1909–1985) е познат на мнозина български читатели като един от авторите на приключенския роман „Наследникът от Калкута“. Днес съветският журналист и писател е официално признат за единствен автор на произведението, след като печели делото за авторство на рома-

на (през 1959 г.) срещу другия „автор“ – Василий Павлович Василевски. До това дело се стига след няколко години, в които Василевски изнудва и заплашва със смърт Щилмарк, а историята на съавторството се заражда още през 1950–1951 г. в сталинските лагери – на строеж № 503 „Мъртвия път“, където Щилмарк е заточен и участва в строителството на заполярна железопътна линия.

Там бившият преподавател по военна топография, завеждал някога отдела за скандинавските страни и редактор на отдела по печат във Всесъюзното дружество за културни връзки с чужбина, се среща с Василий Павлович Василевски – един от бригадирите на криминалните затворници. Тъй като Щилмарк имал навика вечер, след тежкия труд в лагера, да разказва на другарите си по съдба пленяващи истории от Александър Дюма, Робърт Луис Стивънсън, Джек Лондон и др., той бързо станал всеобщ любимец. След като приключил с всички познати му чужди разкази, начетеният журналист (Роберт владеел отлично немски, холандски, датски, шведски и норвежки език) започнал да съчинява собствени истории. Така се родил и романът „Наследникът от Калкута“. Василевски сключил споразумение с Щилмарк,

освобождавайки го от тежка работа. В замяна Роберт бил задължен да впише като съавтор Василевски, чиято била и първоначалната идея за творбата. Бригадирът се надявал, ако един ден произведението бъде публикувано, да се хареса на любителят на исторически романи Сталин, който да намали присъдата му. След написването си „Наследникът от Калкута“ е предаден на началството от Василевски, чийто отношения с Щилмарк междуременно се влошават (дотоам, че Василевски го заплашва с убийство).

През 1955 г. наследникът на дворянски род Роберт Щилмарк е реабилитиран. След завръщането си в родна Москва писателят продължава да получава заплахи от Василевски (все още в лагера), който настоява Щилмарк да издири и публикува романа възможно най-скоро. Ако Василевски не фигурирал като съавтор, за Роберт имало мокра поръчка. Бившият преподавател по военна топография намира ръкописа и го публикува в издателство „Детгиз“ през 1958 г., а на корицата фигурират имената и на двамата. Книгата се радва на голям успех, а Щилмарк превежда на бригадира една четвърт от хонорара за първото издание. Недоволен от сумата, Василевски отново заплаш-

ва Щилмарк, който най-накрая решава да потърси помощ от издателите си. Те предявяват иск в съда, за да защитят правата на истинския автор и след подробна експертиза и свидетелства на бивши лагерници, Роберт Щилмарк е признат за единствен автор на „Наследникът от Калкута“.

В България приключенският роман излиза за първи път през 1960 г. с двете имена на корицата. Впоследствие търпи още няколко преиздания, в които за автор е посочен единствено Щилмарк. Сега българският читател има възможността да се пренесе в увлекателния пътешественически свят на „Наследникът от Калкута“ в новото,

илюстрирано от Петър Станимиров издание на книгата с твърди корици

"Днес читател, утре лидер."

Маргарет Фулър

Ела на www.chitatel.net,
за да откриеш новата си
любима книга!

